

beskytter ejendomsfunktionærer. Den beskytter taxachauffører og lignende. Derfor synes jeg, at man skal være lidt mere åben og sige: Lad os dog sætte kloge folk til at se på, om der her er en reel problemstilling, og om løsningen er den, som Socialdemokraterne lægger op til, nemlig at udvide personkredsen.

Det har vi ikke taget stilling til på det foreliggende grundlag, men vi synes bare, at der er tilstrækkelig begrundelse for, at der her er en reel problemstilling, at det er rimeligt at nedsætte et udvalg til at kigge nærmere på det. Det synes vi er en udmærket måde at gribe det her an på, og vi synes egentlig, at der burde kunne samles bred tilslutning i Folketinget til, at vi får afklaret den her problemstilling på denne vis. Derfor kan vi støtte beslutningsforslaget, som vi også kunne sidste gang, det var fremsat.

Kl. 13:08

Formanden:

Tak til hr. Morten Østergaard. Den næste ordfører er hr. Frank Aaen.

Kl. 13:08

(Ordfører)**Frank Aaen (EL):**

Det er indlysende, at der er problemer for mange grupper som ejendomsfunktionærer, buschauffører, social- og sundhedsassistenter og sagsbehandlere. Det er grupper, der udsættes for trusler og vold i forbindelse med deres arbejde. Derfor er problemet jo alvorligt. Spørgsmålet er, om det, der peges på, og om den retning, der peges på her, er det rigtige.

Vi har ikke den opfattelse, at trusler om højere straf vil hjælpe noget som helst. Vi har den grundlæggende opfattelse, at der i de situationer, hvor den her form for vold opstår, er tale om en affektreaktion. Der er tale om beruselse, der er tale om mange andre ting, der gør, at det menneske, der udøver vold, ikke et sekund overvejer, om strafferammen nu er den ene eller den anden, men gennemfører volden – desværre.

Jeg tror, at hvis man skal gøre noget effektivt på det her område, skal man i stedet for at bruge ressourcerne på længere fængelsophold bruge dem på konflikthåndtering. Hvordan lærer de her mennesker, der kommer ud i de her situationer, at håndtere en konflikt, så den ikke eksploderer? Situationerne skal forebygges, ved at folk har råd til huslejen, ved at vi sørger for, at der igen er råd til at lave boligsocialt arbejde, hvor man tager fat i de mennesker, som man ved en

gang imellem eksploderer, så man altså på den måde forebygger volden, i stedet for at tro, at højere strafferammer gør noget som helst forebyggende i den forbindelse.

Jeg tror i det hele taget, at man skal overveje, om det samfund, vi er ved at udvikle, i tilstrækkelig grad bygger på respekt og på det med at inddrage folk som en del af fællesskabet. Der er måske nogle samfundsmæssige tendenser, som går i den modsatte retning. Det synes vi måske nok at man i høj grad burde overveje, men det ligger selvfølgelig lidt uden for selve forslaget her.

Men hvis det er sådan, at man vil gøre noget – det bør man gøre – ved den vold, som der peges på i beslutningsforslaget, har vi altså nogle andre forslag end det om at øge strafferammerne.

Kl. 13:11

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Den næste ordfører er hr. Villum Christensen.

Kl. 13:11

(Ordfører)**Villum Christensen (LA):**

Efter vores opfattelse er der her tale om en medarbejdergruppe, som arbejder på risikofyldte områder.

Jeg synes, at vi efterhånden ser et samfund, hvor det, at man er offentligt ansat, og det, at man er privat ansat, flyder mere og mere sammen. Derfor mener jeg også, at en argumentation, som primært knytter sig til, hvor man får lønsedlen fra, frem for at knytte sig til, hvilken karakter arbejdet har, ikke rigtig holder i nutidens Danmark.

Vi ser, hvordan kommuner sætter boligsocialt arbejde i gang helt ude i boligforeningerne, hvor der sidder socialrådgivere og jobkonsulenter og arbejder næsten side om side med ejendomsfunktionærer. Derfor har jeg meget svært ved at forstå den meget strikse og lidt rigide juridiske argumentation, som handler om, at det altså nu er offentligt myndighedsarbejde, der afgør, om man skal have den ekstra retsbeskyttelse eller ej.

Der er således rigtig mange gode argumenter for at undersøge det her problem nærmere, så jeg synes, at det er et rigtig godt forslag, vi her ser. Vi kan støtte det videre arbejde med at finde ud af, om der er en større eller mindre gruppe, som i praksis arbejder på mere risikofyldte områder i de job, de udøver, frem for det mere rigide spørgsmål om, hvor fra man får sin lønseddel.